10/11/2020

Ι.Μ. Σάμου: “Το 80% των Ιερών μας Ναών είναι σεισμόπληκτοι και εσίγησαν προς στιγμήν” – Τεράστια η συμβολή των ομάδων διάσωσης

/ Επικαιρότητα

“Το 80% των Ιερών μας Ναών είναι σεισμόπληκτοι και εσίγησαν προς στιγμήν” τονίζει σε ανακοίνωση της η Ιερά Μητρόπολη Σάμου ενημερώνοντας παράλληλα για την κατάσταση της οποία βρίσκονται οι ιεροί ναοί του νησιού.

Ιδιαίτερα η Ιερά Μητρόπολη στέκεται στις τολμηρές προσπάθειες τις οποίες οποίες καταβάλουν οι άνδρες της ΕΜΑΚ, της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Σάμου, των Εθελοντικών Πυροσβεστικών Κλιμακίων Σάμου, τις Ομάδες διάσωσης Καρλοβασίων, την Αστυνομία και τον Στρατό μας, τους οποίους και ευγνωμονούμε για την άοκνη συμπαράσταση και την άριστη συνεργασία, μαζί με τους Δήμους Ανατολιικής και Δυτικής Σάμου.

“Ο Χριστός ξέρει τον αγώνα μας στα ακριτικά Νησιά. Ξέρει τον τρόπο και τον δρόμο μας. Ξέρει τις αντοχές και την παλληκαριά μας. Ξέρει τα πάντα. Εκείνος λοιπόν γνωρίζει κι Εκείνος θα ευοδώσει και την συνέχιση του αγώνα μας” καταλήγει η ανακοίνωση.

Αναλυτικά η ανακοίνωση της Ιεράς Μητροπόλεως:

Ιδιαίτερη θλίψη συνέχει την καρδιά μας, καθώς είμαστε αναγκασμένοι να προβαίνουμε στην κένωση των Ιερών μας Ναών, που επλήγησαν από τον σεισμό αφαιρώντας ιερά Σκεύη και Λείψανα, Κειμήλια και τιμαλφή αναθήματα, όλα τα θησαυρίσματα, που αφιέρωσε η πίστη και η φιλοθεΐα των προγόνων μας.

Η επιχείρηση εκκένωσης των Ιερών Ναών μας πραγματοποιείται χάρη στην τόλμη και την ανδρεία των ανδρών της ΕΜΑΚ, της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Σάμου, των Εθελοντικών Πυροσβεστικών Κλιμακίων Σάμου, τις Ομάδες διάσωσης Καρλοβασίων, την Αστυνομία και τον Στρατό μας, τους οποίους και ευγνωμονούμε για την άοκνη συμπαράσταση και την άριστη συνεργασία, μαζί με τους Δήμους Ανατολιικής και Δυτικής Σάμου.

Η αρχή έγινε από την πλέον κατεστραμμένη Εκκλησία της Κοιμήσεως της Θεοτόκου Καρλοβασίων. Συνεχίσθηκε με τους Ιερούς Ναούς Αγίας Ματρώνης και Αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου στο Καρλόβασι, Κοιμήσεως της Θεοτόκου, Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, Αγία Ματρώνης και Αγίου Χαραλάμπους Κοιμητηρίου στο Άνω Βαθύ, Αγίου Νικολάου Κοκκαρίου, Γενεθλίου Τιμίου Προδρόμου Αγίου Κωνσταντίνου, Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Πυθαγορείου και στις Ιερές Μονές Τιμίου Σταυρού Μαυρατζαίων, Προφήτου Ηλιού Καρλοβάσου και Αγίας Τριάδος Μυτιληνιών μέχρι στιγμής.

Και έπεται συνέχεια!

Ακόμη και μέσα από αυτό το κείμενο είναι πολύ δύσκολο να περιγράψουμε την βαρεία συναισθηματική φόρτιση, που αισθανόμασταν μεταφέροντας εικόνες και κειμήλια εκτός των Ιερών Ναών. Είναι πραγματικά πολύ δύσκολο έργο, αλλά επάναγκες, με σκοπό την φύλαξη όλων των ιερών θησαυρισμάτων σε μέρος ασφαλές για την προστασία τους, είτε από ενδεχόμενη καταστροφή τους, εξαιτίας κάποιου μετασεισμού, είτε από βέληλες και ανίερες, ίσως δε και ιερόσυλες χειρονομίες. Προς στιγμήν θυμηθήκαμε τον ξεριζωμένο Μικρασιατικό Ελληνισμό, που επέλεγε να πάρει στην προσφυγιά του εικόνες και λείψανα Αγίων και Σκεύη ιερά για να μπορεί να τελείται η θεία Λειτουργία.

Καθ’ όλη την διάρκεια της αναγκαστικής και έμπονης, εργώδους αυτής προσπαθείας, αντιληφθήκαμε επίσης μια ιδιαίτερη βαρύτητα σε όλα αυτά τα ιερά αντικείμενα. Όχι μόνο επειδή τα πιο πολλά από αυτά ιστορούν υπέρ τους δύο αιώνες ζωής με ο,τι αυτό συνεπάγεται. Ούτε μόνο διότι είναι κατεσκευσμένα από πολύτιμα υλικά και απαράμιλλης τέχνης. Ούτε επειδή διασώζουν την εκκλησιαστική τέχνη της Ορθόδοξης Εκκλησίας και δη της Τοπικής στο διάβα των αιώνων.

Το ιδιαίτερο βάρος τους απηχεί στις ένδακρεις προσευχές, που εμπεριέχουν, στις νηστείες, τους πνευματικούς αγώνες και τους καημούς, που τα συνοδεύουν και κυρίως στην ακλόνητη Ορθόδοξη πίστη και ζωή, που συντηρούσε στην καρδιά των αφιερωτών την προσμονή, αλλά και την ευχαριστία του θαύματος. Ιερά της θείας Λειτουργίας σκεύη, Άγια Ποτήρια και Δισκάρια, Λόγχες και Λαβίδες, Τίμιοι Σταυροί και Ιερά Ευαγγέλια, Ιερές Εικόνες και Λάβαρα, άγιες Κανδήλες και Πολυέλαιοι, όλα όσα θυμίζουν την χάρη και το έλεος του Θεού για εμάς τους αμαρτωλούς και το έργο της σωτηρίας μας, επί του παρόντος θα βρίσκωνται φυλαγμένα, υπό την γεραρά προστασία του φύλακα Αγγέλου του Ιερού Ναού και το άγρυπνο βλέμμα του Αγίου στον οποίον τιμάται, εν αναμονή βεβαίως του «επαναπατρισμού» τους στις περίοπτες θέσεις τους, προς εκ νέου υπόμνησιν του θαύματος στη ζωή μας.

Το 80% των Ιερών μας Ναών είναι σεισμόπληκτοι και εσίγησαν προς στιγμήν, γιατί το θέλημα του Κυρίου γίνεται κι αν εμείς δεν θέλουμε, όπως λέει ο Πρωτοκορυφαίος Πέτρος. Οι λυχνίες τους έσβησαν προς καιρόν, όπως των Επτά Εκκλησιών της Αποκάλυψης, αλλά όπως εκείνες δεν χάθηκαν, έτσι και οι Ναοί μας υπάρχουν. Δυσκολεύεσαι να αντικρίσεις τα συντρίμια τους και να ανιχνεύσεις την ζωή τους. Όμως διακρίνεις με ευχέρεια την παρουσία τους και ελπίζεις στη

συνέχειά τους. Οι Ναοί μας επιτιμήθηκαν όχι σε αφάνεια, αλλά σε προς καιρόν σιωπή, μια σιωπή που όμως γίνεται εκκωφαντική και καλεί σε πνευματική εγρήγορση, για να μην εισέλθουμε σε πειρασμό. Όταν έχεις δυσκολίες (μεταναστευτικό, επιδημία, εθνικά θέματα) και σε βρίσκουν κι άλλες, πίσω από όλα αχνοφέγγει μια πνευματική χαρά, γνωρίζοντας ότι «ον αγαπά Κύριος παιδεύει, μαστιγιοί δε υιόν ον παραδέχεται». Αυτό είναι που μας γλυκαίνει τον πόνο, η βεβαιότητα μιάς χαριτωμένης από τον Θεό παιδαγωγίας.

Ο Χριστός ξέρει τον αγώνα μας στα ακριτικά Νησιά. Ξέρει τον τρόπο και τον δρόμο μας. Ξέρει τις αντοχές και την παλληκαριά μας. Ξέρει τα πάντα.

Εκείνος λοιπόν γνωρίζει κι Εκείνος θα ευοδώσει και την συνέχιση του αγώνα μας.

«Σοι παρακατατιθέμεθα τήν ζωήν ἡμῶν ἅπασαν καί τήν ἐλπίδα Δέσποτα φιλάνθρωπε καί παρακαλοῦμέν Σε καί δεόμεθα καί ἱκετεύομεν...»